

COVID-19 en kinderarmoede :

miljoenen

KINDEREN

in gevaar

Redactie & vertaling :
Maud Dominicy en Cédric Vallet

Coördinatie :
Ménaka Dumont

Design en productie :
Maryse Petitfrère - Joséphine ose

Foto op de cover :
© UNICEF/UN058161/Vishwanathan

De teksten en de inhoud van dit verslag behoren uitsluitend toe aan UNICEF België.

D2020/5606/04

De crisis ten gevolge van de COVID-19-pandemie dreigt kinderen en gezinnen het zwaarst te treffen.

Moses is tien jaar. In juli probeerde hij in de straten van Gulu, Oeganda, eieren te verkopen voor nog geen 10 eurocent per stuk. Veel verkocht hij er niet, want Oeganda verkeerde in volle lockdown om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken. Maar Moses had geen keuze. De scholen waren gesloten. De schaarse middelen van het gezin raakten snel op, in een land dat al erg kwetsbaar was en nu zwaar leed onder de krimpende wereldeconomie. Moses sloop met zijn eieren door de straten, bang voor de politie. Want de Oegandese lockdown was een van de strengste van Afrika.

Volgens UNICEF is **kinderarbeid het lot van meer dan een kwart van de kinderen** in de armste landen van de wereld.

Door de COVID-19-pandemie dreigt dat cijfer nog hoger te worden.

Het verhaal van Moses, dat we aan het persagentschap Reuters¹ danken, illustreert de ravage die de pandemie aanricht en haar socio-economische gevolgen zowat overal ter wereld. De pandemie is als een orkaan die het broze bouwsel van de vooruitgang tegen de kinderarmoede van de voorbije jaren heeft weggevaagd.

¹ <https://www.reuters.com/article/uganda-children-labour-idUSL8N2EE1TW>

EEN BETERE TOEKOMST IS **MOGELIJK**

WERK SAMEN

met UNICEF België
aan een andere toekomst.

Als we in deze **crisisperiode**

solidair zijn, kunnen we

- elk kind de kans geven om zijn eigen toekomst vorm te geven
- een veerkrachtige maatschappij te scheppen.

Meer informatie op

www.unicef.be

Want er was opmerkelijk goed nieuws, ook al kreeg dat vaak te weinig aandacht.

Tussen 1990 en 2015 ontsnapten een miljard mensen uit de extreme armoede en zette de internationale gemeenschap een grote stap vooruit naar de realisatie van de eerste Duurzame Ontwikkelingsdoelstelling. **De volgende maanden kunnen die vooruitgang ongedaan maken.**

De verwachte recessie zou nog dieper kunnen zijn dan de grote depressie van de jaren 1930. **In het tweede kwartaal van 2020 zijn 400 miljoen banen verloren gegaan.** Als antwoord op die gevolgen passen de Europese Unie en de internationale gemeenschap hun sociale bescherming – waar ze bestaat – aan met mechanismen zoals tijdelijke werkloosheid. Maar volgens de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) en UNICEF zijn dat maatregelen van te korte duur. De opdracht is zo omvangrijk dat er een aanpak op lange termijn moet komen¹.

Sociale programma's zijn de beste bescherming voor kinderen en hun gezinnen tegen de schadelijke gevolgen van de crisis. Maar nog **voor het coronavirus zijn intrede deed, vielen op wereldschaal twee kinderen op drie door de mazen van elk veiligheidsnet van de staat**². Ze kregen geen enkele sociale bescherming, de enige mogelijke buffer tegen schokken.

UNICEF roept de regeringen op om de sociale bescherming van elk kind en de toelagen voor de gezinnen te verlengen en te versterken, zelfs als er bespaard moet worden.

De verlenging en consolidatie van de programma's voor sociale bescherming en de toelagen zijn oplossingen die de gevolgen van crisissen kunnen verzachten. Uitkeringen en steun voor de gezinnen hebben hun waarde bewezen. Gratis schoolmaaltijden, betaald ouderschapsverlof en hulp bij de kinderopvang zijn andere voorbeelden van zeer concrete maatregelen om de kinderen te beschermen. Al die oplossingen hebben hun sporen verdiend. Ze vergemakkelijken een regelmatige toegang tot voedsel en gezondheidszorg, openen weer perspectieven en geven hoop.

¹ Social Protection and Jobs Responses to COVID-19 A Real Time Review of Country Measures World Bank, UNICEF and ILO. De gemiddelde duur van de sociale bescherming in de COVID-19-crisis bedraagt 3,3 maanden.

² UNICEF en IAO <https://www.unicef.org/reports/towards-universal-social-protection-children-achieving-sdg-13>

117 MILJOEN MEER KINDEREN DREIGEN IN ARMOEDE TE BELANDEN

© UNICEF/UN03112/Gilbertson

Volgens de laatste cijfers is **DE OPDRACHT IMMENS.**

Meer dan de helft van de mensen die in armoede leven, zijn kinderen¹.

Het is van cruciaal belang dat we ons mobiliseren tegen die **schokkende realiteit.**

1 UNICEF en Wereldbank https://www.unicef.org/publications/files/Ending_Extreme_Poverty_A_Focus_on_Children_Oct_2016.pdf

De eerste ramingen door UNICEF van de economische en sociale gevolgen van de COVID-19-pandemie zijn schrikwekkend.

117 miljoen meer kinderen lopen gevaar op **monetaire armoede** – een indicator die het armoedeniveau op basis van het inkomen berekent – **zodat het totaal 700 miljoen bereikt. Een kolossaal cijfer.**

Achter elk van die kinderen gaat een brutale en pijnlijke realiteit schuil. Vaak is de armoede synoniem met de ondermijning van hun basisbehoeften. Voor sommige kinderen betekent «**monetaire armoede**» dat ze niet genoeg te eten krijgen.

Niet alleen in de armste landen gaat het slecht. In Europa nemen de werkloosheid en de armoede toe.

De wachtrijen aan de voedselbanken worden langer. De meest precaire en flexibele banen sneuvelen vaak het eerst. En de jonge generatie lijkt bijzonder kwetsbaar.

Deze trend zou zich kunnen doorzetten naarmate de economie vertraagt. De grootschalige steunplannen die de staten nu ondernemen, zullen waarschijnlijk door bezuinigingen worden gevolgd. In dat geval dreigen de kinderen en de gezinnen de eerste slachtoffers te worden. We kunnen leren uit de ervaring van het verleden. Na de financiële crisis van 2008² werden de uitgaven voor kinderen zwaar getroffen door de bezuinigingen in veel landen van de OESO en de Europese Unie, terwijl andere uitgaven niet in dezelfde verhouding daalden en soms zelfs stegen. In de periode na de crisis is de armoede bij de kinderen het meest toegenomen.

2 Tussen 2010 en 2013

De meeste rijke landen zijn er niet in geslaagd de kinderarmoede uit te roeien, ondanks hun beloften, hun middelen, hun diensten en hun infrastructures.

De groeiende armoede heeft gevolgen voor het dagelijkse leven van veel kinderen. **In België, net als in de helft van de rijke landen van de wereld, leeft één kind op vijf in armoede. Alles samen verkeren ongeveer 500.000 kinderen in die situatie.** Die realiteit is welbekend, wat niet belet dat de kinderarmoede sinds 2008 alleen maar groter is geworden. We zien hetzelfde verschijnsel in Frankrijk, Slowakije, Zweden, Noorwegen en Denemarken, waar de armoedecijfers jaar na jaar stijgen. De rijke landen slagen er niet in de armoedegolf die de zwaksten treft te stoppen.

Volgens UNICEF moeten de overheidsuitgaven voor de sociale bescherming van de gezinnen en hun kinderen koste wat kost behouden blijven.

De uitgaven moeten bovendien meer worden gericht op directe diensten die essentieel zijn om de exclusiedynamiek te stoppen, zoals ouderschapsverlof, kinderopvang, gezinstoeelagen en de financiering van een actief beleid voor fatsoenlijke banen voor zowel vrouwen als mannen.

In Europa hebben we op zijn minst gegevens. In andere werelddelen **ontbreken** ze.

Toch is de kwantificering van de armoede een van de sleutels om het probleem op te lossen.

Want zonder gegevens kunnen we de omvang van die armoede niet nauwkeurig meten en de inspanningen om ze te bestrijden niet in kaart brengen. Hoe kunnen we een realiteit kennen die uiteindelijk alle dimensies van het leven van een kind kleurt en zijn zorgeloosheid ondermijnt? De meting van de armoede moet systematisch gebeuren.

OVERAL MEER ARMOEDE

De COVID-19-pandemie woedt dus op een al verzwakt terrein

De groeiverwachtingen voor de Europese Unie zijn uiterst laag.

In 2020 zou het bbp van de rijke landen met 6 tot 14% terugvallen¹. De wereldeconomie zou met ten minste 5% krimpen². Dat betekent ook dat sommige rijke landen hard door de economische crisis worden getroffen. De daling van deze indicatoren zal zeer concreet tot uiting komen in het verlies van banen en inkomsten, met de arme gezinnen als eerste slachtoffers.

De krimp zal des te sterker en meer destabiliserend zijn in landen die ten prooi vallen aan humanitaire crisissen, geweld en conflicten. Het persagentschap Reuters³, heeft verslag uitgebracht over de brutale weerslag van het virus op de samenleving in Jemen, een land dat al jaren door oorlog wordt verscheurd. Bovenop de impact op de gezondheidssituatie – de Jemenitische bevolking is een van de minst gevaccineerde van de planeet – kwam die van een brutale economische schok die de verwoestingen van het conflict vermenigvuldigd heeft. Ook daar **moeten kinderen werken** – en soms **gedwongen huwen** – en **ouders bedelen**.

Monetaire armoede volstaat niet als maatstaf om de impact van armoede op kinderen te meten.

In veel situaties brengt armoede tal van andere ontberingen met zich mee. Voedseltekorten, uitgestelde medische zorgen, geen toegang tot water, tot onderwijs, tot huisvesting: allemaal zijn het indicatoren van een «multidimensionele» armoede, die tonen in welke mate armoede de basisbehoeften van de kinderen aantast.

Volgens UNICEF heeft de pandemie 150 miljoen meer kinderen in het ijskoude water van de armoede gedompeld.

De toegang tot voedsel, water, gezondheidszorg en onderwijs is in het gedrang gebracht. **Op onze planeet worden 1,2 miljard kinderen door multidimensionele armoede getroffen.** Een onvoorstelbaar cijfer.

Als we dieper op de details ingaan, wordt de schade nog duidelijker. **In meer dan 70 landen met laag of middelhoog inkomen had 45% van de kinderen een «ernstig tekort» aan ten minste één essentiële behoefte**, zoals toegang tot water, voedsel, huisvesting of gezondheidszorg.

Het aantal kinderen met dergelijke tekorten is dit jaar met ongeveer 15% toegenomen. Dat is een rechtstreeks gevolg van de pandemie en de armoede die haar intrede doet in het leven van de kinderen.

Een einde maken aan de kinderarmoede. De uitdaging is groot.

Er zullen begrotingsinspanningen nodig zijn die alleen de rijke of “intermediaire” landen zich kunnen veroorloven.

Maar hoe moet het in de armere landen ?

Hun toch al zwakke begroting dreigt tot mondjesmaat te worden ingekrompen. Vooral omdat de schuldenlast hun vooruitzichten verplettert en ze gebrekkige- of geen-gezondheidsstelsels hebben.

Terwijl 55% van de wereldbevolking nu al geen sociale bescherming krijgt, schat het VN-ontwikkelingsprogramma dat de middelen van de ontwikkelingslanden met 220 miljard dollar zullen dalen. Dat zal een **rechtstreekse weerslag hebben op het onderwijs, de gezondheidszorg en de voedselzekerheid.**

Vandaag wonen **200 miljoen kinderen** in landen met een te hoge of potentieel te hoge **schuldenlast**.

In die context is de officiële ontwikkelingssteun van primordiaal belang. De bekende doelstelling van de aanwending van 0,7% van het bruto nationaal inkomen voor officiële ontwikkelingssteun mag niet worden verwaarloosd. In 2019 heeft België 0,42% van zijn bruto nationaal inkomen aan officiële ontwikkelingssteun besteed.

Gelet op de nakende recessie en de onzekere toekomst, is het mogelijk dat op **de uitgaven voor internationale solidariteit zal worden bespaard**. Maar officiële ontwikkelingssteun is noodzakelijker dan ooit.

De VN hebben een kader voor een onmiddellijke socio-economische respons op COVID-19⁴ gepubliceerd. Ze roepen op om de internationale steun en het politiek engagement, om de toegang tot essentiële diensten en sociale bescherming te garanderen, te intensifiëren.

⁴ A UN framework for the immediate socio-economic response to COVID-19 : https://www.un.org/sites/un2.un.org/files/un_framework_report_on_covid-19.pdf

¹ Economische verwachtingen 2020, OESO: <http://www.oecd.org/perspectives-economiques>

² IMF World Economic Outlook Update, juni 2020 <https://www.imf.org/en/Publications/WEO/Issues/2020/06/24/WEOUpdate-June2020>

³ <https://www.reuters.com/article/us-health-coronavirus-yemen-un-idUSKBN2321C3>

BELGIË KAN EEN ESSENTIËLE ROL SPELEN OM KINDEREN EEN KANS OP EEN **BETERE TOEKOMST** TE BIEDEN.

HET IS NIET OMDAT WE HET NIET ZIEN DAT ARMOEDE NIET BESTAAT.

WERELDWIJD GROEIT 1 KIND OP 3 OP IN ARMOEDE.

Meer weten ? Ga naar www.unicef.be.

LATEN WE ELK KIND EEN KANS GEVEN!

1. Sociale bescherming : de uitkeringen en de programma's voor sociale bescherming voor alle kinderen en hun gezinnen verlengen en versterken.

2. Gezondheid en onderwijs : de toegang tot gezondheidszorg en onderwijs van hoge kwaliteit voor alle kinderen uitbreiden.

3. Steun : ouderschapsverlof, ziekteverlof en een goede kinderopvang voor alle kinderen.

4. Een stem geven : kinderen en jongeren in staat stellen om hun behoeften te uiten en de besluitvorming te beïnvloeden.

5. De middelen versterken : een beperking van de uitgaven voor welzijn en kindbescherming vermijden en de budgetten voor sociale bescherming in België en in de officiële ontwikkelingssteun verhogen.

Wij doen ook een oproep aan iedereen – regeringen, instellingen, organisaties uit het middenveld, ondernemingen, scholen, jongeren en het grote publiek – om samen met ons alles in het werk te stellen om een einde te maken aan de kinderarmoede in België en de wereld en de kwetsbaarste kinderen en gezinnen te beschermen.

GESLOTEN SCHOLEN, GROEIENDE ARMOEDE

In juni laatstleden waarschuwden de Internationale Arbeidsorganisatie en UNICEF de openbare opinie over **het zeer reële risico van een sterke terugkeer van de kinderarbeid**

Zoals het bovenstaande verhaal van Moses toont, is het spook van de uitbuiting nooit verdwenen. **De sluiting van de scholen tijdens lockdowns trekt voorgoed een streep door het onderwijstraject van veel kinderen.**

In Europa hebben kinderen in kwetsbare situaties soms de **schoolcontinuïteit verloren** en maken schoolsluitingen en afstandsonderwijs de **ongelijkheid** nog groter. Kinderen voelen zich alleen en verliezen het essentiële contact met elkaar.

Maar in de arme landen hebben de sluitingen soms **radicale** gevolgen. De kinderen worden verantwoordelijk voor de inkomsten van het gezin. Soms **worden ze gedwongen om te huwen¹, voor hun gezin te zorgen**. In veel landen is de sluiting van de scholen synoniem met **geweld** en **uitbuiting**.

Want de **school**, de toegang tot onderwijs, is een van de **weinige fundamentele oplossingen** die de **cyclus van de armoede op lange termijn kunnen doorbreken**. Dat is een evidentie waar nu eens te meer aan moet worden herinnerd.

We weten dat het onderwijs beslissend is voor veel andere dimensies van het leven.

Hoe groter de afstand tot de school, hoe kleiner de vooruitzichten om uit de armoede te ontsnappen. En dat begint al op de jongste leeftijd. Als de toegang tot de kleuterschool onzeker is, zullen de resultaten in het lager onderwijs daar onder lijden. Door een sneeuwbaaleffect wordt het nog erger in het middelbaar onderwijs - voor wie zo ver geraakt. **Een gebrekkige toegang tot onderwijs houdt hele families gevangen in schema's waarin de armoede zich van generatie op generatie herhaalt.**

Dat probleem is niet nieuw, maar COVID-19 en de schoolsluitingen hebben het verergerd. Kinderen die niet naar school kunnen, hebben ook **minder toegang tot gezondheidszorg, vaccinatie, voedsel**. En wanneer afstandsonderwijs wordt gegeven, bereikt dat niet alle kinderen. Sommige kinderen **"gaan verloren"** voor de leerkrachten omdat ze geen toegang hebben tot de noodzakelijke technologie. Zij zijn **slachtoffers van de digitale kloof**. **360 miljoen jongeren** hebben **geen toegang tot het internet**. En dat probleem treft ook de rijke landen.

De ervaring van crisissen in het verleden toont dat kinderen in de armste gezinnen na een crisis minder geneigd zijn om weer naar school te gaan. Toch is onderwijs een recht voor alle kinderen, voor, tijdens en na een crisis.

¹ COVID-19 et travail des enfants : en temps de crise, il est temps d'agir
https://www.ilo.org/ipecc/Informationresources/WCMS_747422/lang-fr/index.htm

GEZONDHEID, KLIMAAT, GENDER : IMPACT OP VELE FRONTEN

De COVID-19-pandemie heeft de al **bestaande ongelijkheden in de gezondheidszorg vergroot**.

De meest kwetsbare groepen worden vaak harder door de ziekte getroffen.

Die ongelijke toegang tot preventieve of curatieve medische zorgen houdt nauw verband met armoede. De ongelijkheid in de gezondheidszorg verschilt natuurlijk volgens de realiteit van elk land.

In sommige delen van de wereld is de gezondheidszorg van ongelijke kwaliteit, onbestaand of ver van de mensen verwijderd. Soms hebben mensen geen geld om naar een ziekenhuis of een gezondheidscentrum te reizen. Het ontbreekt hen ook aan de middelen om een medische raadpleging te betalen.

De armsten moeten dus veel meer obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot zorg. Bovendien worden zij vaak als eersten met besmettelijke ziekten geconfronteerd. Tuberculose vindt een vruchtbare voedingsbodem in een overbevolkte, slecht verluchte woningen. Cholera verspreidt zich op overbevolkte plaatsen met jammerlijke hygiënische omstandigheden. Vluchtelingenkampen zijn vaak broeihaarden van besmettingen.

Wanneer de ziekte toeslaat, is verzorging nodig. De uitgaven voor gezondheidszorg wegen zwaar op de gezinsbudgetten en zijn vaak een bron van armoede.

© UNICEF/UN0332992/THOMASNYBO

Volgens **UNICEF** **dompelen de uitgaven voor gezondheidszorg elk jaar 100 miljoen mensen in armoede.**

In die context wordt **de zorg vaak uitgesteld**. Tijdens de COVID-19-pandemie zien we dat in heel veel landen. Maar dat uitstel wegens geldgebrek heeft **verwoestende gevolgen**. Het is het begin van **een echte vicieuze cirkel**. Mensen kunnen niet meer werken, de inkomsten dalen en de gezinnen kunnen nog moeilijker in hun behoeften voorzien. Kortom, **de armoede neemt toe**¹.

¹ Memon, Asif Saeed, How prepared are global education systems for future crises? UNICEF < <https://blogs.unicef.org/evidence-for-action/how-prepared-are-global-education-systems-for-future-crises/>

De pandemie kan een onmiddellijke impact hebben op de gezondheid van de kinderen. Volgens **UNICEF** zou de **sterfte bij de kinderen onder de 5 jaar, die sinds 1990 met bijna 60% was gedaald, weer kunnen stijgen** omdat de COVID-19-pandemie de zorg voor kinderen en moeders verstoort².

De bestrijding van de ongelijkheid en de versterking van de gezondheidssystemen, in het bijzonder tegenover COVID-19, zijn essentieel om een einde te maken aan deze vermijdbare kindersterfte en om te garanderen dat geen enkel kind aan zijn lot wordt overgelaten.

² UNICEF, Nieuwe mortaliteitsramingen : <https://data.unicef.org/resources/levels-and-trends-in-child-mortality/>

© UNICEF/UNI330298/FrankDejongh

© UNICEF/UN0253365/Mohammed Huwais

Wanneer we het over de gezondheid hebben, mogen we evenmin **de stille drama's rond de geestelijke gezondheid** vergeten.

Overall ter wereld wankelen kinderen en volwassen onder de last van **een beschadigde geestelijke gezondheid**. De armoede maakt die ernstige problemen nog zwaarder. Hij voedt een soms chronische stress die het psychologische evenwicht van ouders en kinderen bedreigt, hoe veerkrachtig ze ook zijn. **Meer dan 75% van de wereldwijde overlijdens door zelfdoding vinden plaats in arme landen of landen met middeninkomens.**

Overall ter wereld lijden jongeren onder wanhoop en een gebrek aan steun.

Zelfdoding is **de tweede overlijdensoorzaak bij jongeren van 15 tot 29 jaar.**

In België bedraagt het zelfdodingscijfer 6,1 per 100.000 jongeren tussen 15 en 19 jaar³.

Los van het vraagstuk van de zelfdoding gaan wereldwijd **20 miljoen adolescenten** gebukt onder een onbehagen dat zich in **verschillende vormen van mentale problemen** uit.

De moeilijkheden ontstaan vaak al voor de leeftijd van 14 jaar. Ze zijn dikwijls geworteld in onopgeloste problemen en ondermijnen de basis waarop kinderen in hun ontwikkeling moeten kunnen steunen. Dat kan het **zelfvertrouwen aanvreten** en **onherstelbare schade veroorzaken**. De feiten zijn gekend. We weten vandaag dat **één kind op vier ter wereld met ten minste één ouder leeft die aan een geestelijke aandoening lijdt.**

³ Bilan Innocenti 16, Onderzoekscentrum Innocenti van UNICEF, 2020

In periodes van grote tegenspoed, zonder voldoende steun, kunnen die problemen zich vermenigvuldigen en blijvende sporen achterlaten. **De COVID-19-pandemie is een periode van grote tegenspoed.** In veel landen is een lockdown synoniem met onhoudbaar dicht op elkaar leven. **Het geweld tegen vrouwen en kinderen is toegenomen en de – vaak al bestaande – spanningen binnen de gezinnen zijn verergerd.**

We moeten nu ingrijpen om een generatie van kinderen, adolescenten en gezinnen toegang te geven tot gepaste preventie- en interventiediensten die hun psychosociale welzijn op lange termijn bevorderen.

Vrouwen worden het zwaarst door de COVID-19-pandemie getroffen.

Volgens de cijfers van de IAO werken ze veel meer dan mannen in sectoren met zogeheten "hoog risico"⁴. Volgens het VN-ontwikkelingsprogramma en UN Women zullen in 2021 voor 100 mannen van 25 tot 34 jaar die in extreme armoede leven 118 vrouwen diezelfde situatie kennen. Waarschijnlijk worden het er nog meer, tot 121, afhankelijk van de omvang van de gevolgen van de epidemie en de lockdowns. Vrouwen zijn bijzonder

⁴ https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---dgreports/---dcomm/documents/briefingnote/wcms_743155.pdf

© UNICEF/UNI220712/Alessio Romenzi

kwetsbaar omdat zij vaak informele banen hebben die harder door de economische crisis worden getroffen.

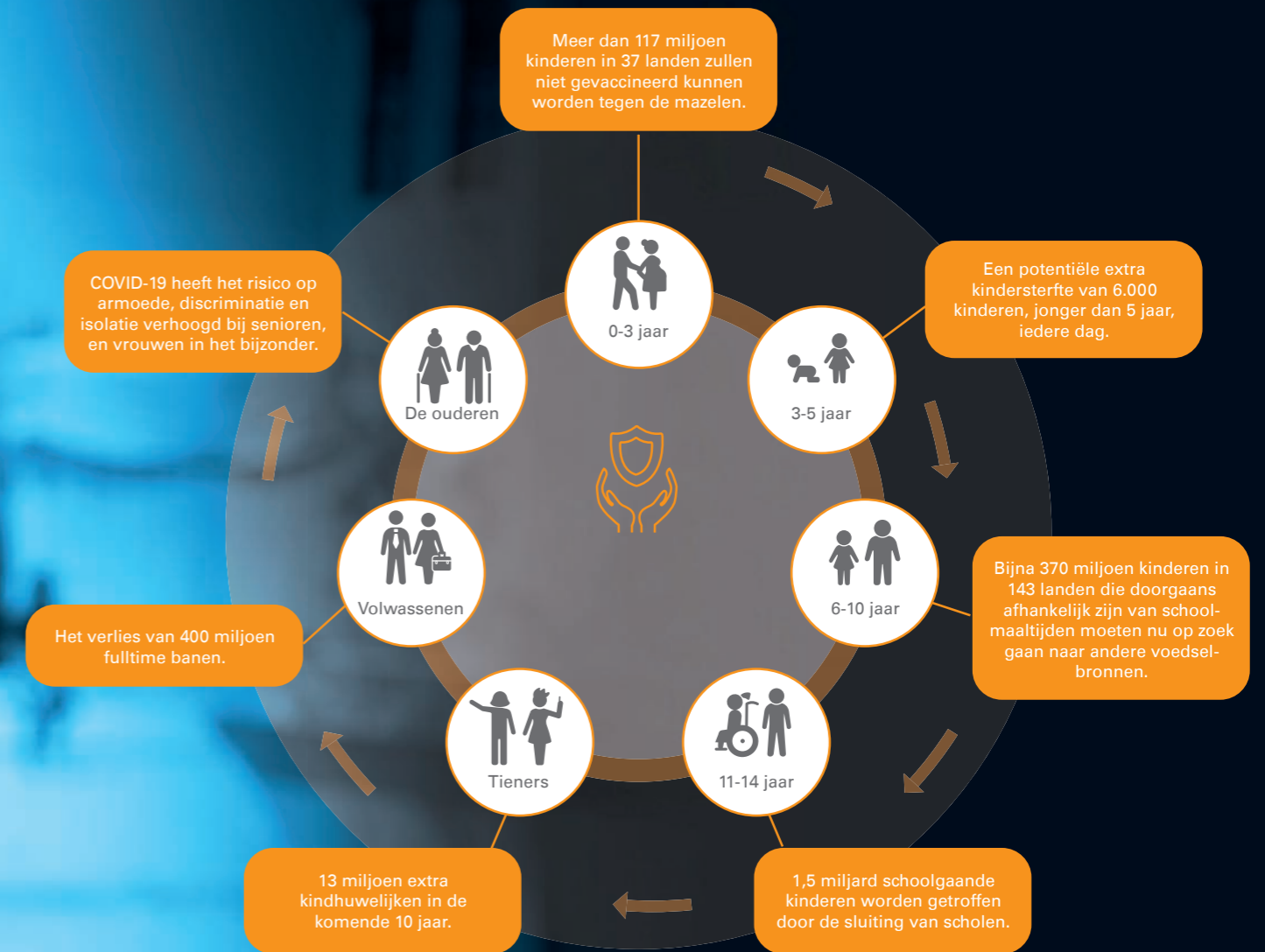
De pandemie raakt ook de intieme sfeer. Ze heeft een grote impact op het onbetaalde werk en de huishoudelijke taken, die sinds de COVID-19-pandemie nog veel meer dan vroeger door de vrouwen worden verricht.

Een op sociale genderbescherming gerichte actie is essentieel⁵. Geldtransfers, betaald ouderschapsverlof en een kinderopvang van goede kwaliteit zijn belangrijke middelen om de vrouwen te steunen.

⁵ La protection sociale soucieuse des questions de genre durant la COVID-19 : Fiche technique, UNICEF <https://www.unicef.org/media/68636/file/Gender-responsive-social-protection-during-covid-19-FR.pdf>

© UNICEF/UNI363403/Karin Schermbrucker

TECHNISCHE RICHTLIJNEN EN BELANGRIJKE DOCUMENTEN OVER KINDERARMOEDE

- UNICEF'S SOCIAL PROTECTION RESPONSE TO COVID-19: Strengthening social protection systems before, during and after crises : <https://www.unicef.org/media/84181/file/UNICEF's-social-protection-response-to-COVID-19-2020.pdf>
- Monetaire kinderarmoede, UNICEF, Save The children: <https://data.unicef.org/topic/child-poverty/covid-19/>
- Multidimensionale kinderarmoede, UNICEF, Save the Children : <https://data.unicef.org/resources/impact-of-covid-19-on-multidimensional-child-poverty/>
- Problematiek en opties voor universele kindertoelagen : <https://www.unicef.org/media/72916/file/UCB-ODI-UNICEF-Report-2020.pdf>
- SDG Guide on Child Poverty (look in het Frans beschikbaar): <http://www.endchildhoodpoverty.org/publications-feed/2017/4/3/a-world-free-from-child-poverty-a-guide-to-the-tasks-to-achieve-the-vision>
- Voluntary National Reviews for the Sustainable Development Goals: Are countries committed to ending child poverty by 2030?: <http://www.endchildhoodpoverty.org/publications-feed/2019/10/15/briefing-paper>
- Des Mondes d'Influence : Comprendre ce qui détermine le bien-être des enfants dans les pays riches <https://www.unicef-irc.org/publications/1141-des-mondes-d'influence-comprendre-ce-qui-determine-le-bien-etre-des-enfants-dans.html>
- Database van het onderzoekscentrum UNICEF Innocenti: <https://www.unicef-irc.org/article/2067-children-and-covid-19-research-library-cuts-through-the-noise.html>
- Sociaal beleid van UNICEF: <https://www.unicef.org/social-policy>

UNICEF België

📍 Stichting van openbaar nut

Keizerinlaan, 66

B- 1000 Brussel

☎ 02/230.59.70

📞 02/230.34.62

✉ info@unicef.be

🌐 www.unicef.be

📘 unicefinbelgium

🐦 unicefbelgie

📷 unicefbelgium

unicef

voor ieder kind